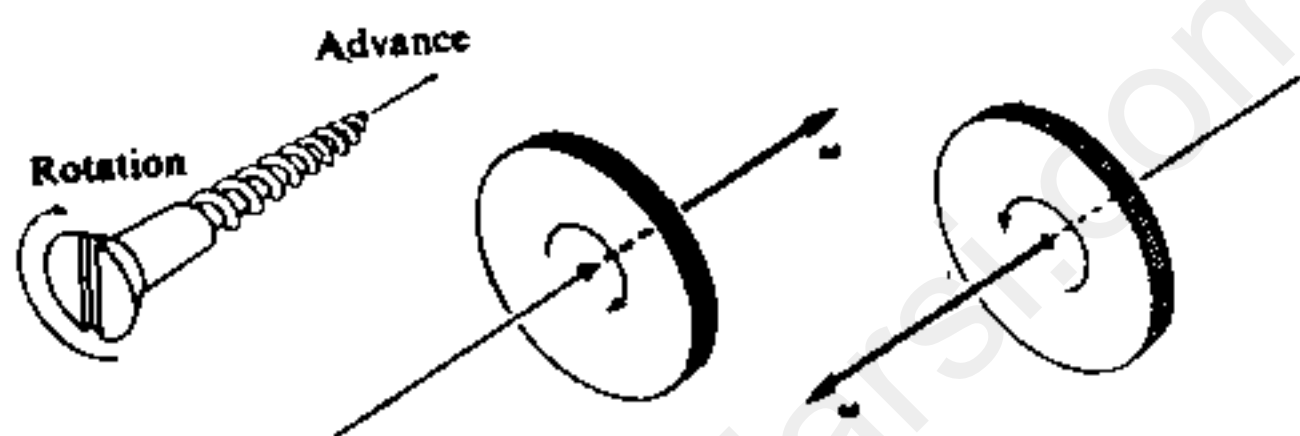

چنانکه می بینیم شتاب و سرعت زاویه ای بترتیب با شتاب و سرعت خطی مشابهت کامل دارند .

میتوان بسیاری از فرمولهائی را که درباره دوران اجسام نوشته میشود بصورت ساده تر و کاملتری نوشت بشرط آنکه ω سرعت زاویه ای يك كسمیت برداری در نظر گرفته شود . یعنی ω بردار سرعت زاویه ای و α بردار شتاب زاویه ای نامیده شوند. بردار سرعت زاویه ای برداری است که اندازه آن برابر اندازه سرعت زاویه ای ، امتداد آن منطبق بر محور چرخش است و جهت آن را با استفاده قانون چرخش پیچ راستگرد میتوان تعیین نمود در شکل ۴-۹ بردار ω يك جسم دوار نشان داده شده است .

شکل ۴-۹ بردار سرعت زاویه ای جسم دوار

همچنین بردار شتاب زاویه ای برداری است که اندازه آن برابر اندازه شتاب زاویه ای امتداد آن منطبق بر محور (یا موازی محور) و جهت آن در هر لحظه با جهت بردار تغییر سرعت زاویه ای ($\Delta\omega$) منطبق است .

۴-۹ ، دوران باشتاب زاویه ای متغیر

وقتی جسم صلبی بدور محور ثابتی میچرخد جهت بردار سرعت زاویه ثابت میماند ولی ممکن است اندازه آن تغییر کند . این تغییر را ممکن است به یکی از سه طریقه زیر بیان نمود .

(۱) α تابعی از t است :

$$\frac{d\omega}{dt} = \alpha \quad \text{و} \quad d\omega = \alpha dt$$

$$\omega_2 - \omega_1 = \int_{t_1}^{t_2} \alpha dt$$

(۲) α تابعی از ω است :

$$\frac{d\omega}{dt} = \alpha \quad \frac{d\omega}{\alpha} = dt$$

$$\int_{\omega_1}^{\omega_2} \frac{d\omega}{\alpha} = t_2 - t_1$$

(۳) α تابعی از θ است :

$$\frac{d\omega}{dt} = \omega \frac{d\omega}{d\theta} = \alpha \quad \omega d\omega = \alpha d\theta$$

$$\frac{\omega_2^2}{2} - \frac{\omega_1^2}{2} = \int_{\theta_1}^{\theta_2} \alpha d\theta$$

۵-۹ ، دوران باشتاب زاویه‌ای ثابت

ساده‌ترین صورت حرکت دورانی متغیر حرکتی است که شتاب زاویه‌ای آن ثابت باشد. در این صورت میتوان شتاب زاویه‌ای و زاویه طی شده را به کمک انتگراسیون بدست آورد.

$$d\omega/dt = \alpha = ct.$$

$$\int d\omega = \int \alpha dt$$

$$\omega = \alpha t + C_1$$

هر گاه در لحظه $t = 0$ سرعت زاویه‌ای جسم ω_0 باشد $C_1 = \omega_0$ است داریم :

$$\boxed{\omega = \omega_0 + \alpha t} \quad (5-9)$$

و چون $\omega = d\theta/dt$ است داریم:

$$\int d\theta = \int \omega_0 dt + \int \alpha t dt$$

$$\theta = \omega_0 t + \frac{1}{2} \alpha t^2 + C_2$$

بطور کلی مقدار ثابت C_1 برابر اندازه θ بازا $t = 0$ یعنی θ_0 است. هرگاه $\theta_0 = 0$ فرض شود داریم:

$$\theta = \omega_0 t + \frac{1}{2} \alpha t^2 \quad (7-9)$$

هرگاه شتاب زاویه‌ای را بصورت زیر بنویسیم داریم:

$$\alpha = \omega \frac{d\omega}{d\theta}$$

وسپس:

$$\int \alpha d\theta = \int \omega d\omega + C_2$$

$$\alpha \theta = \frac{1}{2} \omega^2 + C_2$$

بازا $t = 0$ داریم $\theta = 0$ و هرگاه سرعت زاویه‌ای اولیه برابر ω_0 باشد خواهیم

داشت: $C_2 = -\frac{1}{2} \omega_0^2$ و

$$\omega^2 = \omega_0^2 + 2\alpha\theta \quad (7-9)$$

فرمولهای ۵-۹ و ۶-۹ و ۷-۹ عیناً شبیه فرمولهایی هستند که در حرکت مستقیم الخط متشابه‌التغیر که ذیلاً نوشته میشود بدست آمد:

$$v = v_0 + at \quad x = v_0 t + \frac{1}{2} at^2 \quad v^2 = v_0^2 + 2ax$$

مثال - در زمان $t = 0$ سرعت زاویه‌ای جسمی 4 rad/sec و شتاب زاویه‌آن ثابت و برابر 2 rad/sec^2 است. خط OP در لحظه $t = 0$ افقی است. (a) در لحظه $t = 3 \text{ sec}$ زاویه OP را با خط افقی بدست آورید. (b) سرعت زاویه‌ای را در این لحظه بدست آورید:

$$(a) \quad \theta = \omega_0 t + \frac{1}{2} \alpha t^2 = 4 \text{ rad/sec} \times 3 \text{ sec} + \frac{1}{2} \times 2 \text{ rad/sec}^2 \times (3 \text{ sec})^2 = 21 \text{ rad} = 3/34 \text{ دور}$$

$$(b) \quad \omega = \omega_0 + \alpha t = 4 \text{ rad/sec} + 2 \text{ rad/sec}^2 \times 3 \text{ sec} = 10 \text{ rad/sec}$$

واز فرمول ۷-۹ نتیجه میشود :

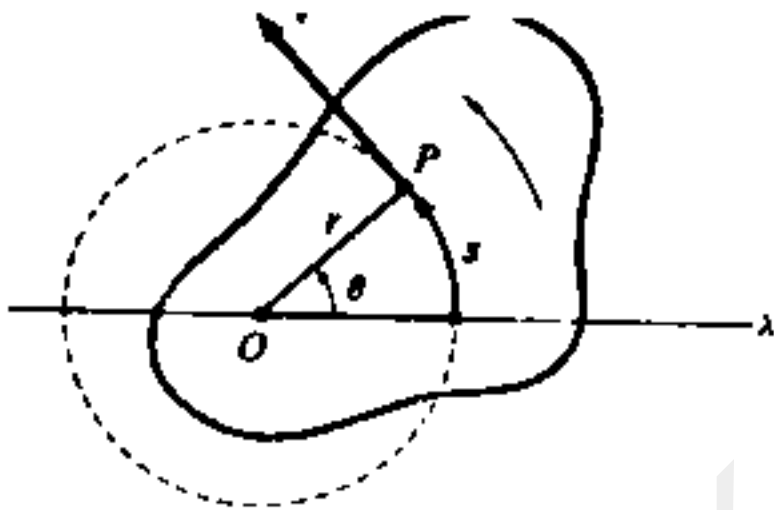
$$= (4 \text{ rad/sec})^2 + 2 \times 2 \text{ rad/sec}^2 \times 2 \text{ rad} = 100 \text{ rad}^2/\text{sec}^2$$

$$\omega^2 = \omega_0^2 + 2\alpha\theta$$

$$\omega = 10 \text{ rad/sec}$$

۹-۶ ، رابطه بین شتاب و سرعت زاویه‌ای و خطی

در قسمت ۶-۲ درباره سرعت خطی و شتاب خطی يك نقطه مادی که بر مسیر دایره‌ای میچرخد بحث کردیم . وقتی جسم صلبی بدور محوری میچرخد هر نقطه از آن بر محور دایره‌ای حرکت میکند که مرکز آن بر محور چرخش واقع است و دایره مسیر بر محور چرخش عمود است . روابط سودمندی بین سرعت و شتاب زاویه‌ای با سرعت و شتاب خطی وجود دارد .

فرض کنیم r فاصله نقطه P از محور باشد و P بر محیط دایره‌ای بشعاع r حرکت میکند. (شکل ۹-۵) هرگاه شعاع حامل P با محور زاویه θ بسازد s فاصله نقطه P از مبدا برابر است با :

$$s = r\theta \quad (9-8)$$

شکل ۹-۵ فاصله s که نقطه P آنرا طی می‌کند برابر $r\theta$ است .

که در آن θ بر حسب رادیان است.

هرگاه از طرفین رابطه فوق بر حسب t مشتق بگیریم با در نظر گرفتن اینکه r

ثابت است داریم :

$$\frac{ds}{dt} = r \frac{d\theta}{dt}$$

اما $\frac{ds}{dt}$ سرعت خطی v نقطه P و $\frac{d\theta}{dt}$ سرعت زاویه‌ای ω جسم متحرك است

لذا داریم :

$$v = r\omega \quad (9-9)$$

یعنی v سرعت خطی برابر حاصلضرب سرعت زاویه‌ای ω در r فاصله نقطه متحرک از محور است.

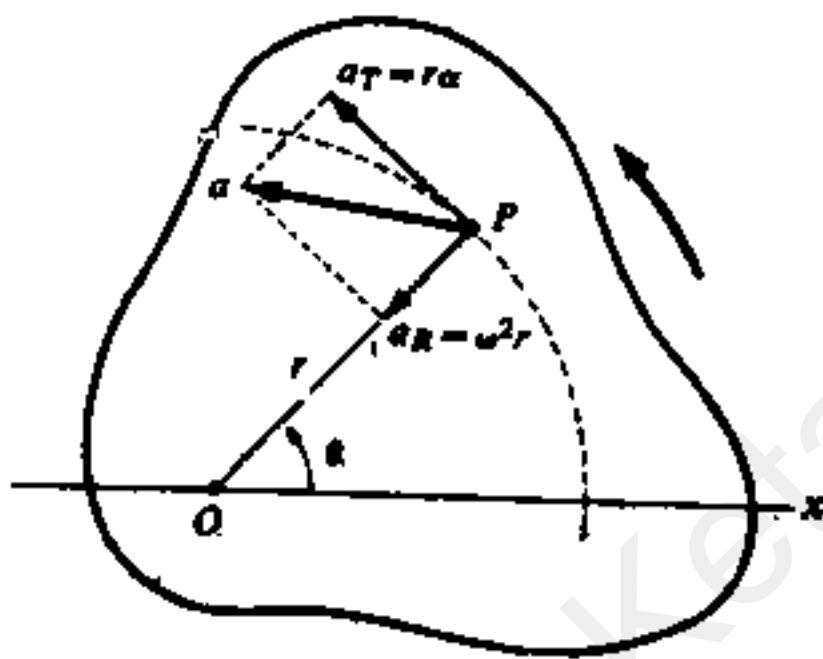
هرگاه از طرفین رابطه فوق نسبت به t مشتق بگیریم داریم:

$$\frac{dv}{dt} = r \frac{d\omega}{dt}$$

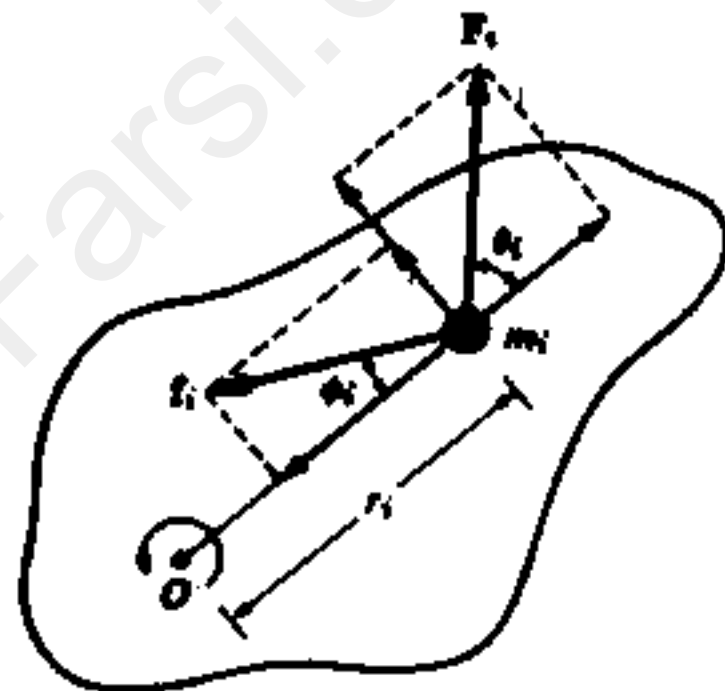
ولی $\frac{dv}{dt}$ اندازه مؤلفه شتاب نقطه P در امتداد مماس بر مسیر است که به a_T نمایش

داده میشود و $\frac{d\omega}{dt}$ شتاب زاویه‌ای جسم دوار است. بنابراین خواهیم داشت:

$$\boxed{a_T = r \cdot \alpha} \quad (9-15)$$

شکل ۹-۶ دوران غیر منتقابه حول محور ثابت O مؤلفه مماسی شتاب نقطه P برابر $r\alpha$ و مؤلفه شعاعی آن برابر $\omega^2 r$ است.

شکل ۹-۷ نیروی خارجی F_1 و نیروی داخلی F_2 بر نقطه مادی m_1 جسم صلبی که حول محور ثابتی دوران می‌کند اثر می‌کنند.

پس مؤلفه مماسی شتاب برابر حاصلضرب شتاب زاویه‌ای در فاصله متحرک از محور دوران است.

میتوان شتاب شعاعی $\frac{v^2}{r}$ نقطه P را نیز بر حسب سرعت زاویه‌ای بدست آورد:

$$\boxed{a_R = \frac{v^2}{r} = \omega^2 r = \omega v} \quad (9-11)$$

مؤلفه‌های مماسی و شعاعی شتاب نقطه P در شکل ۹-۶ نشان داده شده است.

۷-۹ ، گشتاور وشتاب زاویه‌ای . مماس دینرسی

اینک میتوانیم بحث خود را درباره دینامیک دوران یعنی رابطه بین نیروهای مؤثر بر یک جسم وشتاب زاویه‌ای آن آغاز کنیم .
 شکل ۷-۹ جسم صلبی را نشان میدهد که حول محور ثابتی که از O میگذرد میتواند بچرخد . این محور بر صفحه تصویر عمود است .

دایره سیاه رنگه، یکی از نقاط مادی بجرم m_1 را در این جسم مشخص میکند. برای این نقطه مادی نیروی خارجی F_1 و نیروی داخلی f_1 اثر میکند. در حقیقت برآیند نیروهای وارده از بقیه ذرات جسم بر این نقطه است. کافی است فقط درباره حالتی بحث کنیم که F_1 و f_1 در صفحه عمود بر محور (صفحه تصویر) واقعند. از قانون دوم نیوتون نتیجه میشود:

$$F_1 + f_1 = m_1 a_1$$

هر گاه نیروها را بمؤلفه‌های آنها تجزیه کنیم میتوانیم روابط زیر را بنویسیم:

$$F_1 \cos \theta_1 + f_1 \cos \varphi_1 = m_1 a_{1R} = m_1 r_1 \omega^2$$

$$F_1 \sin \theta_1 + f_1 \sin \varphi_1 = m_1 a_{1T} = m_1 r_1 \alpha$$

در اینجا درباره فرمول اول بحثی نمی‌کنیم. هر گاه طرفین فرمول دوم را در r_1 ضرب کنیم نتیجه میشود:

$$F_1 r_1 \sin \theta_1 + f_1 r_1 \sin \varphi_1 = m_1 r_1^2 \alpha \quad (۱۲-۹)$$

اما میدانیم جمله اول سمت چپ گشتاور نیروی F_1 نسبت به محور چرخش است که آنرا به Γ_1 نشان میدهیم . جمله دوم نیز گشتاور نیروهای داخلی است.
 فرمول ۱۲-۹ را برای جمیع نقاط جسم میتوان نوشت. هر گاه معادله مذکور را برای جمیع نقاط نوشته طرفین تساوی هارا باهم جمع کنیم گشتاور نیروهای داخلی حذف میشود، زیرا گشتاورهای جفت‌های عمل و عکس‌العمل، یکدیگر را خنثی میکنند . لذا جمع جملات سمت چپ برآیند Γ های نیروهای خارجی نسبت به محور چرخش است. پس داریم:

$$\Gamma = \Sigma \Gamma_1 = \Sigma F_1 r_1 \sin \theta_1$$

چون جسم صلب است همه نقاط مادی درون آن شتاب زاویه‌ای α واحدی دارند .
 لذا میتوان نوشت :

$$\Gamma = (m_1 r_1^2 + m_2 r_2^2 + \dots) \alpha = \Sigma (m_i r_i^2) \alpha \quad (۱۳-۹)$$

$\Sigma m_i r_i^2$ را ممان دینرسی جسم نسبت به محور چرخش O نامیده آنرا به I نمایش میدهیم خواهیم داشت :

$$I = \Sigma m_i r_i^2 \quad (۱۴-۹)$$

و معادله ۹-۱۳ بصورت زیر درمیآید :

$$\Gamma = I\alpha = I \frac{d\omega}{dt} \quad (۱۵-۹)$$

یعنی وقتی بر جسمی که حول محور ثابتی میتواند بچرخد گشتاوری اثر کند ؛ اندازه گشتاور برابر حاصلضرب ممان دینرسی جسم نسبت به محور در شتاب زاویه‌ای جسم میباشد .

بنابراین شتاب زاویه‌ای جسم صلبی که حول محور ثابتی میچرخد با فرمولی که عیناً شبیه فرمول محاسبه شتاب خطی است بدست میآید . قبلاً دیدیم که :

$$F = ma = m \frac{dv}{dt}$$

می بینیم که بر آیند گشتاور مؤثر بر جسم نظیر نیرو (در حرکت انتقالی) شتاب زاویه‌ای نظیر شتاب خطی و ممان دینرسی نظیر جرم میباشد . مفهوم ممان دینرسی را می توان مجموع حاصلضرب‌های جرم نقاط مادی يك جسم در مجذور فاصله از محور چرخش تصور نمود یا آنرا نسبت گشتاور مؤثر بر يك جسم به شتاب زاویه‌ای آن دانست یعنی :

$$I = \frac{\Gamma}{\alpha} \quad \text{و یا} \quad I = \Sigma m_i r_i^2$$

گشتاور برداری Γ يك نیرو نسبت بیک محور برداری است موازی آن محور که اندازه آن برابر اندازه گشتاور و جهت آن از قاعده پیچش راست گرد بدست میآید . همچنین بردارهای سرعت زاویه‌ای و شتاب زاویه‌ای جسمی که حول محوری میچرخد نیز موازی محور چرخش اند . میتوان فرمول ۹-۱۵ را بصورت يك تساوی برداری بصورت زیر نوشت :

$$\Gamma = I\alpha = I \frac{d\omega}{dt} \quad (۱۶-۹)$$

این فرمول درعین حال که شامل تساوی‌سکالر رابطه ۹-۱۵ است یک رابطه برداری نیز هست که در آن Γ و $\alpha = d\omega/dt$ بردارهای هم‌جهت هستند در شکل ۹-۷ بردارهای Γ و α بطرف خارج از صفحه کتاب امتداد دارند .

تساوی ۹-۱۶ عیناً نظیر تساوی برداری موجود بین نیرو و شتاب حرکت مستقیم‌الخط میباشد .

$$\mathbf{F} = m\mathbf{a} = m \frac{d\mathbf{v}}{dt}$$

در جدول ۹-۱ تشابه موجود بین حرکت دورانی و انتقالی نشان داده شده است .

مثال- چرخش بشاع R بجرم m_2 و به ممان دینرسی I مطابق شکل ۹-۸ برمحوری سوار است . طناب بیوزن و قابل انعطافی بدور چرخ پیچیده شده و بانتهای آن وزنه‌ای بجرم m_1 آویزان است . از اصطکاک‌ها صرف‌نظر کرده درباره حرکت دستگاه بحث کنید .

باید برآیند نیروهای مؤثر بر وزنه m_1 و برآیند گشتاورهای مؤثر بر m_2 را مشخص

کنیم . فرض کنیم T کشش مؤثر بر طناب و P نیروی وارده از محورها بر چرخ باشد .

اندازه برآیند نیروهای وارد بر جسم آویزان $w_1 - T$ است و برطبق قانون دوم نیوتون میتوان نوشت :

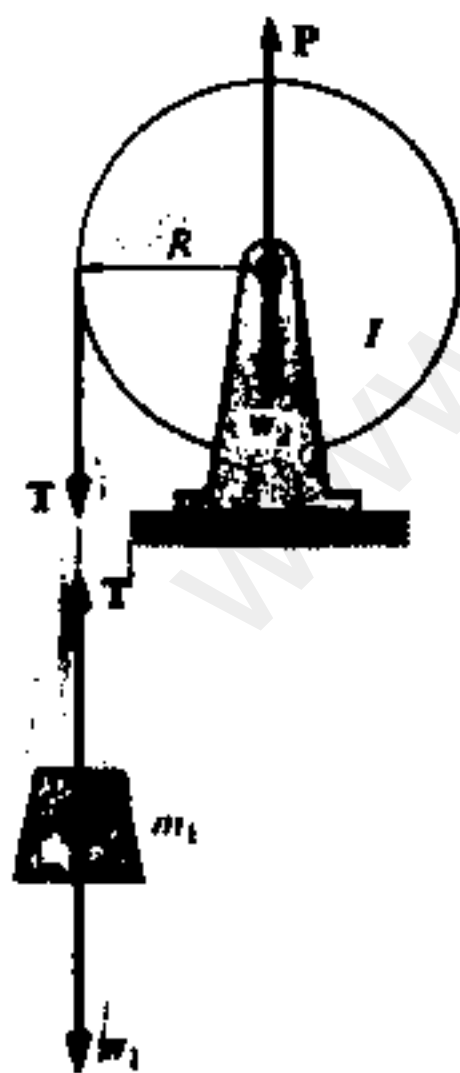
$$w_1 - T = m_1 a$$

[جهت مثبت نیروها را روپائین فرض کرده‌ایم تا نیروی مثبت گشتاور مثبت داشته باشد (گشتاور مثبت خلاف جهت حرکت عقربه ساعت حرکت است) .]

نیروهای P و w_2 گشتاوری نسبت به محور چرخ ندارند. بنابراین اندازه گشتاور مؤثر بر چرخ نسبت به محور برابر TR است و بنا بر قانون نیوتون میتوان نوشت :

$$TR = I\alpha$$

چون شتاب خطی جسم آویزان، برابر شتاب مماسی محیط چرخ است داریم :

شکل ۹-۸

جدول ۹-۱، شباهت در حرکت انتقالی و دورانی

مفهوم	انتقال	دوران	رابطه
تغییر مکان	s	θ	$s = r\theta$
سرعت	$v = ds/dt$	$\omega = d\theta/dt$	$v = r\omega$
شتاب	$a = dv/dt$	$\alpha = d\omega/dt$	$a_T = r \cdot \alpha$
نیرو و رگشتاور	F	Γ	$\Gamma = F \cdot r$
تبادل	$F = \dots$	$\Gamma = \dots$	
شتاب ثابت	$\begin{cases} v = v_0 + at \\ s = v_0 t + \frac{1}{2} at^2 \\ v^2 = v_0^2 + 2as \end{cases}$	$\begin{cases} \omega = \omega_0 + \alpha t \\ \theta = \omega_0 t + \frac{1}{2} \alpha t^2 \\ \omega^2 = \omega_0^2 + 2\alpha\theta \end{cases}$	
جرم و ممان دینرسی	m	I	$I = \sum m_i r_i^2$
قانون دوم نیوتون	$F = ma$	$I = \Gamma \cdot \alpha$	
کار	$w = \int F ds$	$w = \int \Gamma \cdot d\theta$	
توان	$P = F \cdot v$	$P = \Gamma \cdot \omega$	
انرژی پتانسیل	$E_p = mgy$		
انرژی جنبشی	$E_k = \frac{1}{2} mv^2$	$E_k = \frac{1}{2} I\omega^2$	
ضربه	$\int F dt$	$\int \Gamma dt$	
اندازه حرکت	mv	$L = I\omega$	

$$a = R \cdot \alpha$$

واضح این دو معادله بایکدیگر نتیجه میشود :

$$a = g \frac{1}{1 + \left(\frac{I}{mR^2}\right)}$$

هرگاه جسم از حال سکون شروع به حرکت کند سرعت خطی جسم آویزان پس از سقوط از ارتفاع y از رابطه زیر بدست میآید .

$$v^2 = 2ay = 2 \left[g \frac{1}{1 + \left(\frac{I}{mR^2}\right)} \right] \times y$$

۹-۸ ، محاسبه ممان دینرسی

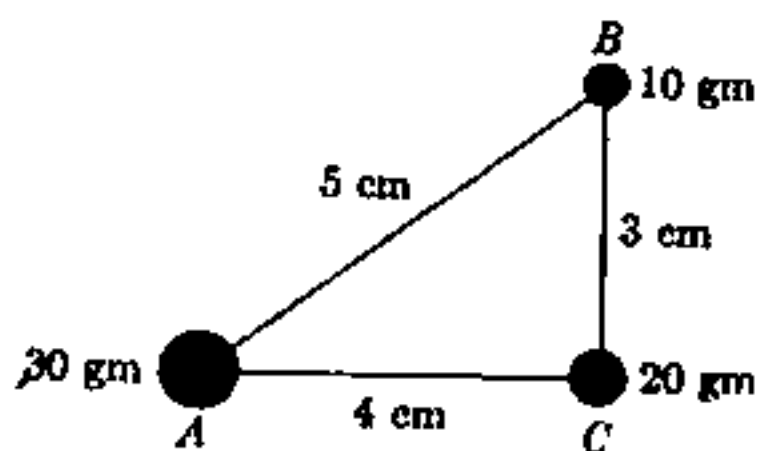
در عمل ممان دینرسی هر جسم را میتوانیم چنین بدست آوریم که آنرا حول محور مورد نظر بچرخش درمی آوریم، گشتاور معلوم Γ را بر آن اثر داده شتاب α جسم را اندازه میگیریم و ممان دینرسی را از رابطه زیر حساب می کنیم .

$$I = \frac{\Gamma}{\alpha}$$

در قسمت ۱۱-۷ روش دیگری را که بیشتر معمول است مورد بحث قرار خواهیم داد : میتوان با محاسبه مجموعه $\sum m_i r_i^2$ ممان اینرسی هر دستگاه را محاسبه نمود بشرط آنکه مجموعه قابل محاسبه باشد .

مثال - سه نقطه مادی مطابق شکل ۹-۹

با سه میله بیوزن بهم متصل و مجموعاً تشکیل جسم واحدی را میدهند . ممان دینرسی جسم را (a) نسبت به محوری که از A میگذرد و بر صفحه تصویر عمود است و (b) نسبت به محوری که B و C را بهم وصل میکند بدست آورید .

شکل ۹-۹

(a) نقطه مادی واقع در نقطه A بر محور

بنابراین فاصله آن از محور صفر است و سهمی در ممان دینرسی کل ندارد . بنابراین داریم:

$$I = \sum m_i r_i^2 = 1 \cdot \text{gm} \times (\Delta \text{cm})^2 + 2 \cdot \text{gm} \times (4 \text{cm})^2 = 57 \cdot \text{gmcm}^2$$

(b) نقاط واقع در B و C بر محور واقع و سهم آنها در ممان دینرسی کل صفر است پس داریم :

$$I = \sum m_i r_i^2 = 3 \cdot \text{gm} \times (4 \text{cm})^2 = 48 \cdot \text{gmcm}^2$$

حل این مرحله نشان میدهد که ممان دینرسی برخلاف جرم (که اصولاً مقدار ثابتی است) نسبت به محورهای مختلف متفاوت است .

وقتی جسمی از نقاط مادی مجزا و محدود تشکیل نشده بلکه توزیع جرم در آن به صورت اتصالی باشد باید ممان دینرسی آنرا با استفاده از انتگرال محاسبه نمود. در این صورت باید جسم را به اجزاء بی شماری که جرم هر یک Δm است تجزیه نمود. فرض کنیم r فاصله یکی از این اجزاء از محور چرخش باشد. هر Δm را در مجذور r نظیر آن ضرب و مجموعه $\Delta m r^2$ ها را حساب میکنیم .

$$I = \lim_{\Delta m \rightarrow 0} \sum r^2 \Delta m = \int r^2 dm \quad (17-9)$$

هر گاه dm و dv بترتیب، جرم و حجم یک جزء و ρ توده ویژه این جزء باشد خواهیم داشت :

$$dm = \rho dV$$

و فرمول ۱۷-۹ را میتوان چنین نوشت :

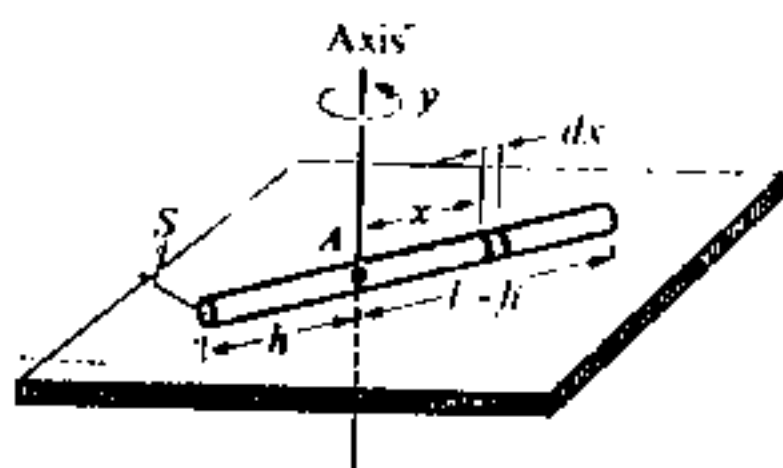
$$I = \int r^2 \rho dV$$

و هر گاه توده ویژه تمام نقاط جسم ثابت باشد جسم را همگن یا هموژن مینامند و در این حالت داریم :

$$I = \rho \int r^2 dV$$

اجزاء را بهر شکل دلخواه میتوان انتخاب نمود بشرط آنکه فاصله کلیه نقاط یک جزء از محور مقدار ثابتی باشد .

حل انتگرال برای هر جسم با هر شکل دلخواه مشکل است ولی برای اجسامی که شکل منظم هندسی دارند انتگرال مذکور باسانی حل میشود : ذیلاً چند مثال نمونه حل شده است .

شکل ۹-۱۰

مثال ۱- ممان دینرسی میله نازک نسبت به محور عمود بر آن . در شکل ۹-۱۰ میله نازکی نشان داده شده که جرم آن m و طول آن l فرض شده است . میخواهیم ممان دینرسی این میله را نسبت به محور A که فاصله دلخواه h از یکطرف آن واقع است حساب کنیم . جزئی از میله را بطول dx و فاصله x از A در نظر گرفته سطح مقطع میله را S فرض کنیم خواهیم داشت :

$$dm = \rho dV = \rho S dx = \rho \frac{Sl}{l} dx = \frac{m}{l} dx$$

و اکنون داریم :

$$I_A = \int x^2 dm = \frac{m}{l} \int_{-h}^{l-h} x^2 dx = \frac{m}{l} \left[\frac{x^3}{3} \right]_{-h}^{l-h} = \frac{1}{3} m (l^3 - 3h^2 l + 3h^3)$$

با در دست داشتن فرمول فوق میتوانیم ممان دینرسی میله را نسبت به هر محور عمود بر آن که از هر نقطه دلخواه عبور کند بدست آوریم مثلاً وقتی میخواهیم ممان دینرسی را نسبت به محوری که از انتهای چپ آن عبور میکند بدست آوریم مینویسیم $h = 0$ و خواهیم داشت :

$$I = \frac{1}{3} ml^2$$

وقتی محور از انتهای راست آن عبور کند داریم :

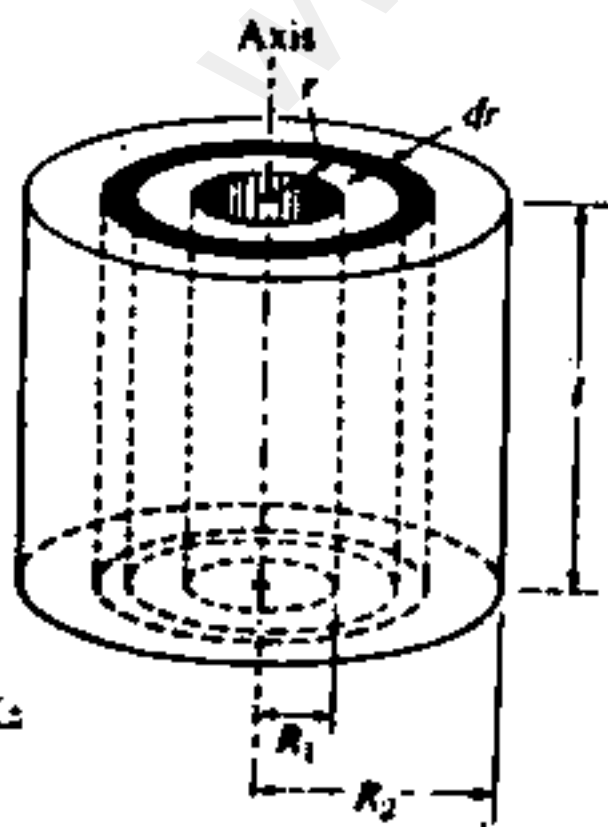
$$I = \frac{1}{3} ml^2 \quad \text{و} \quad h = l$$

و معمولاً هم منتظر بودیم که هر دو جواب یکسان باشد . هر گاه ممان دینرسی نسبت به محوری که از وسط آن بگذرد مورد نیاز باشد داریم :

$$I = \frac{1}{12} ml^2 \quad \text{و} \quad h = \frac{l}{2}$$

مثال ۳- لوله یا میله استوانه‌ای در شکل

۹-۱۱ لوله‌ای بطول l نشان داده شده که اشعه

شکل ۹-۱۱

داخلی و خارجی آن به ترتیب R_1 و R_2 است. حزشی را که در نظر میگیریم لوله نازکی بشعاع r و ضخامت dr و بطول l است. هر گاه ρ توده ویژه جسم باشد داریم:

$$dm = \rho dV = \rho(2\pi r dr) \times l$$

و ممان دینرسی چنین محاسبه میشود:

$$I = \int r^2 dm = 2\pi l \int_{R_1}^{R_2} \rho r^3 dr$$

هر گاه جسم غیر همگن باشد مبیایست ρ را بصورت تابعی از r داشته باشیم تا انتگراسیون ممکن باشد. برای یک لوله همگن داریم:

$$I = 2\pi l \rho \int_{R_1}^{R_2} r^3 dr = \frac{\pi l \rho}{2} (R_2^4 - R_1^4)$$

جرم لوله برابر حاصل ضرب حجم در توده ویژه است و حجم آن عبارتست از:

$$\pi l (R_2^2 - R_1^2)$$

و ممان دینرسی آن برابر خواهد بود با:

$$I = \frac{1}{2} m (R_1^2 + R_2^2) \quad (۱۸-۹)$$

هر گاه بجای لوله میله تو پر باشد میتوان فرض کرد که میله لوله ایست که شعاع داخلی آن صفر است یعنی $R_1 = 0$ و $R_2 = R$ و داریم:

$$I = \frac{1}{2} m R^2 \quad (۱۹-۹)$$

هر گاه لوله بسیار نازک باشد (لوله بخاری) میتوان تقریباً نوشت $R = R_1 = R_2$ در این صورت داریم:

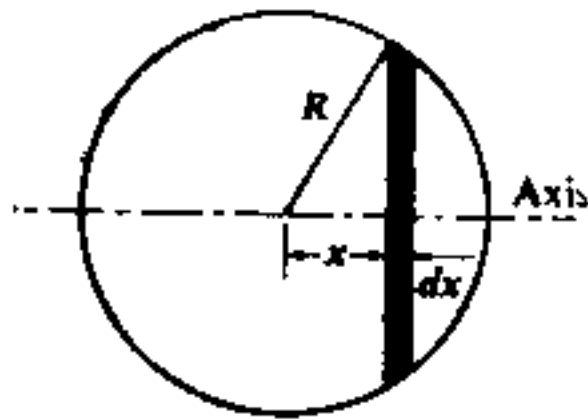
$$I = \frac{1}{2} m R^2$$

دیده میشود که ممان دینرسی لوله و میله نسبت به محور تقارن آن تابع طول لوله نیست. مثلاً دو لوله که اقطار داخلی و خارجی آنها و جرم آنها مساوی است (یکی از برنج

باطول کوتاهتر و دیگری از آهن باطول بیشتر) دارای ممان دینرسی مساوی (نسبت بمحور) هستند. اندازه ممان دینرسی نسبت به محور فقط تابع نحوه توزیع جرم در امتداد شعاع است و تابع توزیع جرم در امتداد محور نیست. لذا فرمول ۹-۱۹ برای یک میله باطول دلخواه و برای یک قرص با ضخامت بسیار کم صحیح است. همچنین فرمول ۸-۱۸ را میتوان برای یک لوله یا یک واشر با ضخامت کم مورد استفاده قرار داد.

مثال ۳- ممان دینرسی کره همگن نسبت به

محور. کره را به قرص های بسیار نازکی تقسیم میکنیم. (شکل ۹-۱۲) شعاع یکی از این قرصها برابر:

شکل ۹-۱۲

$$r = \sqrt{R^2 - x^2}$$

و حجم آن برابر است با:

$$dV = \pi r^2 dx = \pi (R^2 - x^2) dx$$

و جرم آن چنین است:

$$dm = \rho dV$$

و از فرمول ۹-۱۹ ممان دینرسی آن چنین محاسبه میشود:

$$dI = \frac{\pi \rho}{2} (R^2 - x^2)^2 dx$$

و ممان دینرسی کل کره برابر است با:

$$I = 2 \times \frac{\pi \rho}{2} \int_0^R (R^2 - x^2)^2 dx$$

بعلت تقارن، ممان دینرسی نیمه چپ و نیمه راست کره باهم مساوی است. پس از محاسبه انتگرال فوق برای نیمکره و مضاعف کردن جواب خواهیم داشت:

$$I = \frac{8\pi\rho}{15} R^5$$

جرم کره برابر است با:

$$m = \rho V = \frac{4\pi\rho R^3}{3}$$

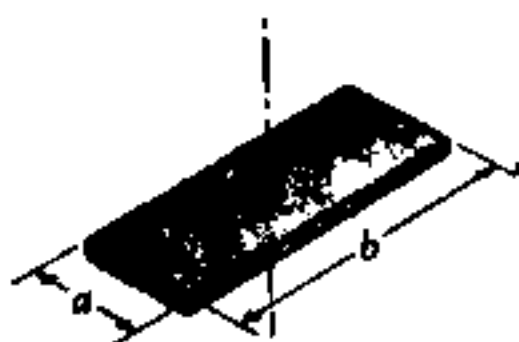
لذا خواهیم داشت :

$$I = \frac{2}{5} m R^2$$

$$\frac{1}{12} m l^2$$

(a) Slender rod, axis through center.

$$\frac{1}{12} m (a^2 + b^2)$$

(b) Rectangular plate, axis through center

$$\frac{1}{2} m (R_1^2 + R_2^2)$$

(c) Hollow cylinder

$$\frac{1}{2} m R^2$$

(d) Solid cylinder

$$m R^2$$

(e) Thin-walled hollow cylinder

$$\frac{2}{5} m R^2$$

(f) Solid sphere

شکل ۹-۱۳ معان دینرسی چند جسم با شکل هندسی منظم

در شکل ۹-۱۳ معان دینرسی چند جسم که ضمن سادگی دارای اهمیت هستند نوشته شده است.

برای هر جسم با هر شکل دلخواه همیشه میتوان فاصله‌ای از محور را چنان پیدا کرد که اگر تمام جرم جسم در آن فاصله فرض شود معان دینرسی جسم تغییر نکند. این فاصله را شعاع ژیراسیون مینامند و آنرا با k نشان میدهند، شعاع ژیراسیون نیز نسبت به محورهای مختلف متفاوت است.

هر گاه اندازه شعاع ژیراسیون معلوم باشد و تمام جرم را در این فاصله از محور فرض کنیم معان دینرسی جسم برابر mk^2 است چون داریم $I = mk^2$ پس خواهیم داشت:

$$k = \sqrt{I/m} \quad (9-20)$$

مثال - شعاع ژیراسیون میله نازکی بطول l و بجرم m را نسبت به محوری که از وسط میله بر آن عمود است بدست آورید .

$$k_o = \sqrt{\frac{\frac{1}{12}ml^2}{\frac{1}{3}m}} = \frac{l}{\sqrt{3}} = 0,289l$$

توجه دقیق باین نکته لازم است که در محاسبه ممان دینرسی نمیتوان تمام جرم جسم را در مرکز ثقل آن فرض نمود. مثلاً فاصله مرکز ثقل میله‌ای، که بتواند حول محوری که از وسط آن میگذرد بچرخد، از محور صفر است، در حالیکه شعاع ژیراسیون آن $\frac{l}{\sqrt{3}}$ است و ممان دینرسی آن $\frac{ml^2}{12}$ خواهد بود .

۹-۹، انرژی جنبشی کار، توان

وقتی جسم صلبی حول محور ثابتی بچرخد v_1 سرعت خطی یک نقطه مادی از این میله که بفاصله r_1 از محور قرار دارد $r_1\omega$ است که در آن ω سرعت زاویه‌ای چرخش است. انرژی جنبشی این نقطه مادی برابر است با :

$$\frac{1}{2}m_1v_1^2 = \frac{1}{2}m_1r_1^2\omega^2$$

انرژی جنبشی کل برابر مجموع انرژی جنبشی ذرات مختلف است یعنی :

$$E_k = \sum \frac{1}{2}m_1r_1^2\omega^2 = \frac{1}{2}(\sum m_1r_1^2)\omega^2$$

اما $\sum m_1r_1^2$ برابر I ممان دینرسی جسم نسبت به محور است پس خواهیم داشت :

$$E_k = \frac{1}{2}I\omega^2 \quad (9-21)$$

یعنی ممان دینرسی جسمی که حول محور ثابتی میچرخد با فرمولی شبیه فرمول محاسبه انرژی جنبشی انتقالی بدست میآید. در این فرمول I ممان دینرسی شبیه m جرم و ω سرعت زاویه‌ای شبیه v سرعت خطی است (به جدول ۹-۱ مراجعه کنید).

مثال - در دستگاه نشان داده شده در شکل ۹-۸ مسئله را بر اساس قضیه کار-انرژی مورد بحث قرار دهید. نیروهای وارده بر دستگاه P و w_p هستند که اصولاً کاری انجام نمیدهند و w_p است که نیروی ذخیره کننده انرژی است. بنابراین قضیه کار-انرژی، کاهش انرژی پتانسیل دستگاه وقتی وزنه w_1 با اندازه v سقوط کند برابر جمع انرژی جنبشی انتقالی وزنه آویزان و انرژی جنبشی دورانی چرخ است.

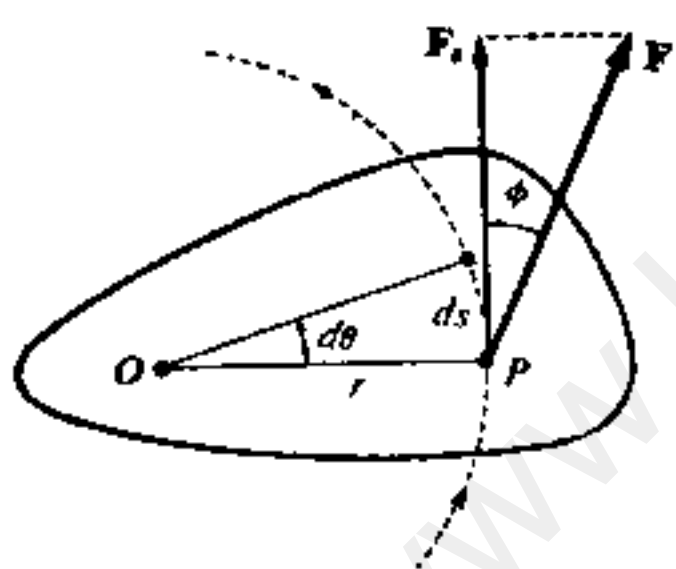
$$m_1 g y = \frac{1}{2} m_1 v^2 + \frac{1}{2} I \omega^2$$

$$v = R\omega \quad \text{اما:}$$

پس میتوان نوشت:

$$v^2 = 2 \left[\frac{1}{1 + (I/m_1 R^2)} \right]$$

در شکل ۹-۱۴ نیروی خارجی F بر نقطه p از جسمی که حول محوری عمود بر صفحه

تصویر که از O میگذرد وارد میشود. وقتی جسم با اندازه $d\theta$ بچرخد نقطه p فاصله $ds = r d\theta$ را طی میکند و کار نیروی F برابر است با:

$$W = \int F_s ds = \int F_s r d\theta$$

اما $r F_s$ گشتاور نیروی F نسبت به محور چرخش است. هرگاه آنرا Γ بنامیم داریم:

شکل ۹-۱۴ کار انجام شده توسط نیروی F در چرخش $d\theta$

$$w = \int_{\theta_1}^{\theta_2} \Gamma d\theta \quad (9-22)$$

هرگاه بیش از یک نیرو به جسم وارد شود کار کل برابر کار گشتاور کل و اثر بر جسم است.

از فرمول ۹-۱۵ نتیجه میشود:

$$\Gamma = I\alpha = I\omega \frac{d\omega}{d\theta}$$

لذا داریم:

$$\Gamma d\theta = I\omega d\omega$$

و از آنجا:

$$W = \int_{\theta_1}^{\theta_2} \Gamma d\theta = \int_{\omega_1}^{\omega_2} I\omega d\omega = \frac{1}{2} I\omega_2^2 - \frac{1}{2} I\omega_1^2$$

یعنی کاربرد آیندگشتاورهای مؤثر بر جسم برابر افزایش انرژی جنبشی جسم است. این قضیه کاملاً شبیه قضیه کار - انرژی در حرکت است انتقالی است. توان ایجاد شده توسط نیروی F وقتی سرعت نقطه اثر نیرو v باشد (شکل ۴-۱۹) عبارتست از:

$$P = F_s \cdot v = F_s \cdot r\omega$$

و چون $F_s \cdot r = \Gamma$ است پس خواهیم داشت:

$$\boxed{P = \Gamma \cdot \omega} \quad (۲۴-۹)$$

که عیناً شبیه فرمول $P = F_s \cdot v$ در حرکت انتقالی است. توان مفید یک موتور برابر حاصلضرب گشتاور مؤثر بر محور در سرعت زاویه‌ای جسم است. در اتومبیل معمولاً با عوض کردن دنده میتوان اندازه گشتاور را تغییر داد، به همین جهت جمبه‌دنده را یک torque converter میتوان پنداشت. (یعنی تغییر دهنده گشتاور) معمولاً موتور اتومبیل وقتی در دور معین کار کند توان آن ماکزیموم است. وقتی اتومبیل در جاده شیب‌دار بالا میرود و با عوض کردن دنده ترتیبی میدهند که دور موتور زیاد باشد (توان موتور ماکزیموم) ولی سرعت اتومبیل کم باشد (تا نیروی زیادتری برای جابجا کردن اتومبیل بر آن وارد شود) درحالی‌که در جاده افقی دور کمتر و توان موتور کمتر است اما چون نیروی مقاوم کم است، سرعت خطی اتومبیل زیاد تر خواهد بود.

مثال - بنا بادعای کارخانه‌ای اتومبیل‌های ساخت این کارخانه دارای موتوری بتوان ۳۴۵hp هستند و گشتاور مؤثر بر محور آن ۴۷۵ lb/ft است. سرعت زاویه‌ای حرکت

موتور را پیدا کنید .

$$\omega = \frac{P}{\Gamma} = \frac{245 \times 55 \text{ ftlb/sec}}{475 \text{ lb/ft}} = 200 \text{ rad/sec} \approx 3800 \text{ دور در دقیقه}$$

۹-۱۰ ، اندازه حرکت زاویه‌ای (یا ممان سینتیک)

رابطه زیر را

$$\Gamma = I\alpha$$

میتوان بصورت زیر نوشت :

$$\Gamma = I \frac{d\omega}{dt} = \frac{d}{dt} (I\omega) \quad (25-9)$$

حاصلضرب I و ω در حرکت دورانی مشابه حاصلضرب m و v در حرکت انتقالی است . چون $m \cdot v$ را اندازه حرکت خطی نامیدیم با استفاده از تشابه ، $I\omega$ را اندازه حرکت زاویه‌ای یا ممان سینتیک مینامیم و آنرا به L نمایش میدهیم .

$$\boxed{L = I\omega} \quad (26-9)$$

(با وجود آنکه در اجسام صلب، ممان سینتیک جسم برابر $I\omega$ است ؛ تعریف کلی ممان سینتیک این نیست)

اکنون فرمول ۹-۲۵ را میتوان بصورت زیر نوشت :

$$\Gamma = \frac{dL}{dt} \quad (27-9)$$

یعنی برآیند گشتاورهای خارجی مؤثر بر جسمی برابر است با تغییر ممان سینتیک آن جسم و این نظیر بیان « تغییر اندازه حرکت برابر ضربه مؤثر بر جسم » در انتقال است . طرفین رابطه (۹-۲۷) را در dt ضرب کرده انتگرال طرفین را محاسبه میکنیم :

$$\int \Gamma dt = L - L_0 \quad (28-9)$$

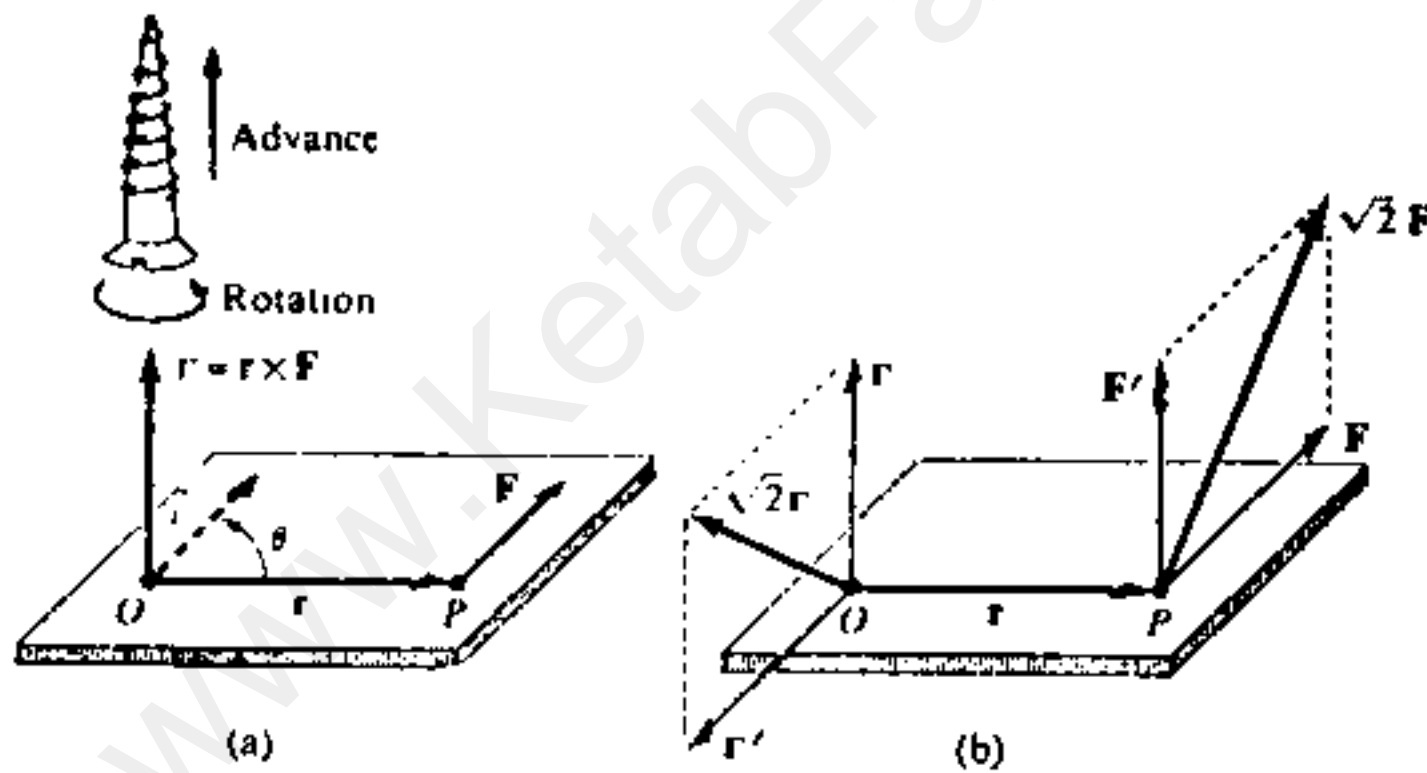
انتگرال Γdt را ضربه زاویه‌ای مینامند . که مشابه با Fdt در حرکت انتقالی

است. بنابراین فرمول فوق، قضیه اندازه حرکت - ضربه را در حرکت دورانی بیان میکند و میگوید: برآیند ضربه زاویه‌ای حاصل از گشتاورهای مؤثر بر جسم، برابر تغییر ممان سینتیک جسم است.

تا کنون فقط درباره دوران جسم حول محور ثابتی که بر صفحه شامل نیروها عمود باشد صحبت کرده‌ایم. وقتی محور دوران جسم ثابت نباشد باید گشتاور برداری جسم نسبت به یک نقطه را مورد استفاده قرار دهیم که قبلاً در باره آن در قسمت‌های ۲-۳ و ۳-۵ بحث کردیم و مجدداً برای یادآوری، آنرا مورد بحث قرار میدهیم:

در شکل ۹-۱۵ (a) نیروی $\mathbf{F}$ که در صفحه افقی قرار دارد بنقطه P اثر میکند. نقطه O در فاصله عمودی r از نقطه P واقع است $\mathbf{n}$ را برداری فرض میکنیم که O و P بترتیب مبداء و انتهای آن باشند. ممکن است از O محوری عبور کند یا نکند. هرگاه محوری در نظر گیریم که از O بر صفحه $\mathbf{n}$ و $\mathbf{F}$ عمود باشد گشتاور نیروی $\mathbf{F}$ نسبت بساین محور عبارتست از:

$$\Gamma = rF$$

شکل ۹-۱۵ (a) بردار Γ گشتاور برداری F نسبت به نقطه O برابر است با $\Gamma = \mathbf{n} \times \mathbf{F}$
 (b) منتهی‌گشتاورهای برداری دو نیرو برابر جمع برداری این دو گشتاور است.

بنابر تعریف گشتاور برداری نیروی $\mathbf{F}$ نسبت به نقطه O برداری است که اندازه آن rF ، امتداد آن عمود بر صفحه شامل $\mathbf{n}$ و $\mathbf{F}$ است و جهت آن از قواعد حرکت پیچ راستگرد بدست می‌آید. بدین ترتیب: بردار اول ($\mathbf{n}$) را طوری بچرخانید تا با طی کمترین زاویه (۱) بر بردار دوم ($\mathbf{F}$) منطبق شود. در شکل ب سه بردار دوم بسا نقطه چین از مبدأ بردار اول رسم شده است. جهت Γ جهت پیش رفتن یک پیچ راستگرد. وقتی پیچ را در جهت O بچرخانند می‌باشد.

گشتاور برداری بردار $\mathbf{F}$ نسبت به نقطه O اعم از اینکه محوری از O عبور کند یا نکند مقدار ثابت و مشخصی دارد. همانطور که در قسمت ۲-۳ بیان شد هرگاه از O محوری بر صفحه نیروها عمود شود گشتاور برداری بردار $\mathbf{F}$ نسبت به این محور برابر حاصلضرب برداری دو بردار $\mathbf{r}$ و $\mathbf{F}$ است یعنی:

$$\Gamma = \mathbf{r} \times \mathbf{F}$$

$$\Gamma = rF \sin \theta \quad \text{و یا:}$$

شکل ۹-۱۵ برای حالت خاصی رسم شده است که $\theta = 90^\circ$ و $\sin \theta = 1$ است.

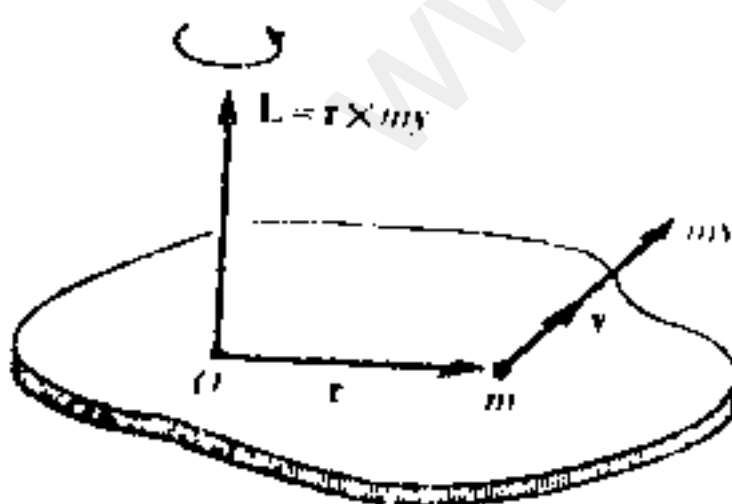
لریم بیان برداری گشتاور موقعی احساس میشود که بخواهیم گشتاور دو بردار را باهم جمع کنیم. فوراً این سؤال پیش می‌آید که آیا باید گشتاورها را مثل اعداد جمع کرد یا مثل بردار؟ فرض کنیم مطابق شکل ۹-۱۵ (b) علاوه بر نیروی $\mathbf{F}$ واقع در صفحه افقی نیروی $\mathbf{F}'$ واقع در صفحه قائم نیز بر P وارد شود. برای سهولت اندازه $\mathbf{F}'$ و $\mathbf{F}$ را مساوی فرض می‌کنیم. اندازه گشتاور $\mathbf{F}'$ نیز rF' است و بنا بر قاعده پیچ، امتداد این گشتاور بر امتداد گشتاور نیروی $\mathbf{F}$ عمود است.

هرگاه گشتاور دو نیرو جمع جبری میشدند میبایست اندازه گشتاور کل $2rF'$ شود. حال اگر دو نیروی $\mathbf{F}$ و $\mathbf{F}'$ را ابتدا باهم ترکیب کرده برآیند آنها را بدست آوریم اندازه گشتاور این برآیند برابر $\sqrt{2}rF'$ میشود و این با جمع دو گشتاور $\mathbf{F}$ و $\mathbf{F}'$ بطریقی برداری تطبیق نمیکند. (میدانیم که برآیند دو نیرو باید به تنهایی اثر دو نیرو را داشته باشد. پس باید گشتاور دو نیرو که جداگانه محاسبه شده اند جمعاً اثر گشتاور برآیند را داشته باشد. پس باید گشتاور دو بردار $\mathbf{F}$ و $\mathbf{F}'$ بطریقی برداری جمع شوند تا با گشتاور برآیند دو نیرو تطبیق نمایند - مترجم).

در شکل ۹-۱۶ صفحه‌های نازک نشان داده شده که حول محور قائمی که از O می‌گذرد با سرعت زاویه ω می‌چرخد جزئی از این صفحه بجرم m که در فاصله r از محور قرار گرفته دارای سرعت $v = r\omega$ و اندازه حرکت خطی mv است. ممان سینتیک L جسم برابر حاصلضرب r در اندازه حرکت خطی mv است. یعنی:

$$L = r \cdot mv$$

میتوان گفت ممان سینتیک برداری است

شکل ۹-۱۶، بردار L گشتاور اندازه حرکت زاویه‌ای (ممان سینتیک) یک جسم بجرم m نسبت به نقطه O برابر $L = r \cdot mv$ است.

برابر حاصلضرب برداری دو بردار $\mathbf{r}$ و $m\mathbf{v}$ یعنی ،

$$\mathbf{L} = \mathbf{r} \times m\mathbf{v}$$

بنا بر قاعده پیچ راستگرد جهت $\mathbf{L}$ بر محور دوران منطبق است (و در شکل نیز چنین نشان داده شده است .)

بردار ممان سینتیک کل يك جسم بر آیند بردار های ممان سینتیک هر يك از نقاط مادی موجود در این جسم است. هر گاه همه بردار های ممان سینتیک نقاط مادی يك جسم در يك امتداد و جهت باشند اندازه بردار ممان سینتیک کل از جمع جبری اندازه های بردار های ممان سینتیک ذرات بدست می آید . در مثال فوق ، چون جسم صلب است چنین وضعی موجود است. پس خواهیم داشت :

$$\mathbf{L} = \sum \mathbf{r} m \mathbf{v}$$

اما $\mathbf{v} = \mathbf{r}\omega$ است و ω برای تمام ذرات جسم مقدار است ثابت لذا میتوان نوشت :

$$\mathbf{L} = (\sum m r^2) \omega = I \omega$$

مشاهده میشود که تعریف جدید ممان سینتیک با تعریف قبلی کاملاً منطبق است.

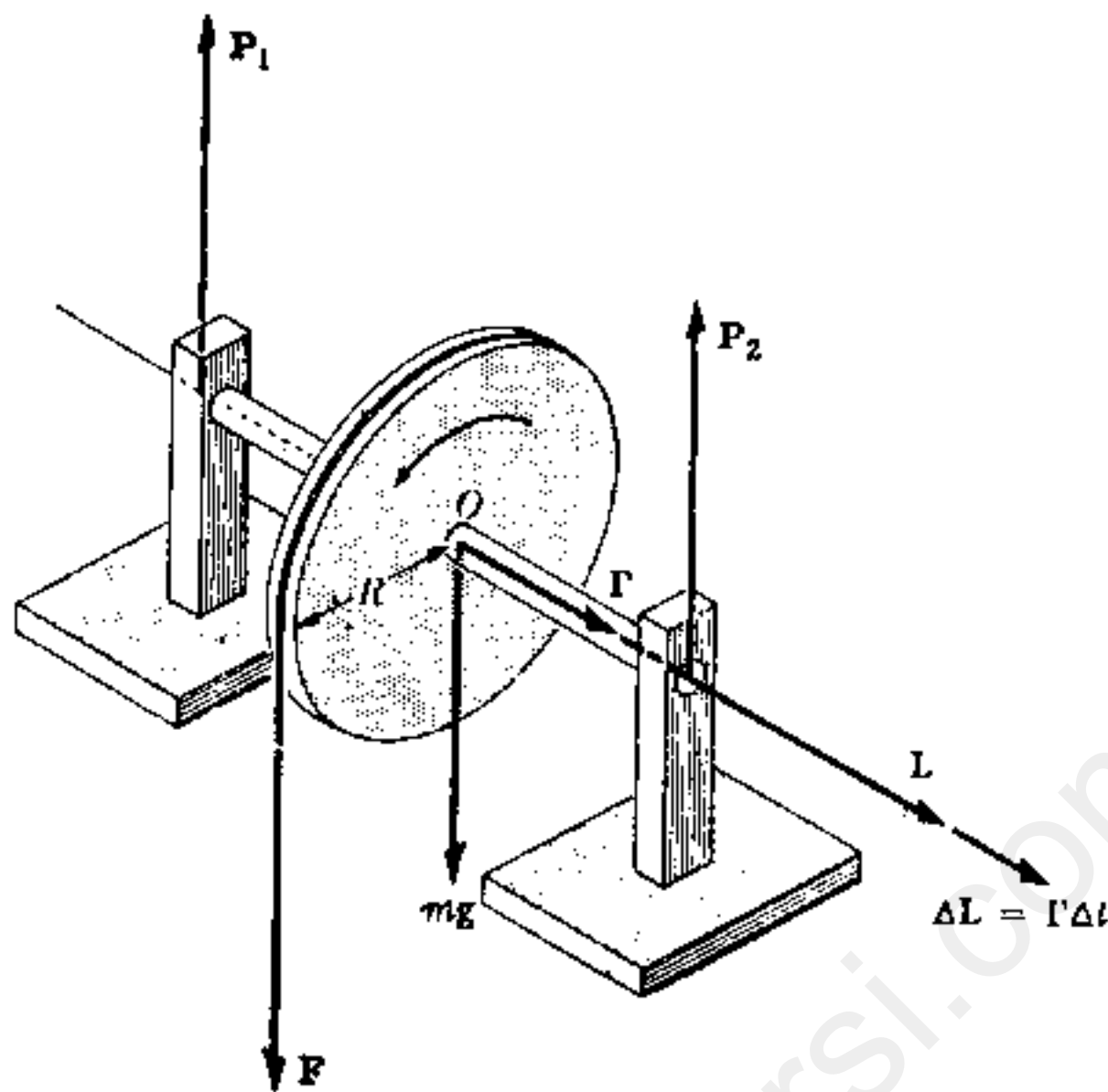
اکنون فرض کنیم از خارج، گشتاور Γ بر جسم اثر کند. در فاصله زمانی کوتاه Δt ممان سینتیک صفحه باندازه $\Delta L = L \Delta t$ تغییر کرده است . چون بردار ΔL و بردار Γ هر دو در امتداد محور دوران هستند میتوان تساوی فوق را بصورت يك تساوی برداری نوشت :

$$\Delta \mathbf{L} = \Gamma \Delta t \quad (29-9)$$

حتی در مواردیکه $\mathbf{L}$ و بردار Γ بر هم منطبق نیستند تساوی فوق صحیح است. یعنی تغییر برداری ممان سینتیک ΔL يك جسم برابر $\Gamma \Delta t$ ضربه حاصله از گشتاور خارجی مؤثر بر این جسم می باشد .

اینک از تعریف گشتاور برداری و ممان سینتیک در حل مسئله خاصی استفاده می کنیم . در شکل ۹-۱۷ قرصی نشان داده شده است که روی محوری سوار است. دو طرف محور درون دو بستر قرار گرفته. هر گاه قرص در جهت نشان داده شده بچرخد بردار ممان سینتیک $\mathbf{L}$ بطرف راست متوجه و در امتداد محور چرخش است.

فرض کنیم طنابی بدور چرخ پیچیده شده باشد و آنرا بانروی $\mathbf{F}$ بکشند اندازه گشتاور مؤثر بر محور برابر $\Gamma = \mathbf{F} \cdot \mathbf{R}$ است و بردار Γ در امتداد محور قرار دارد . در

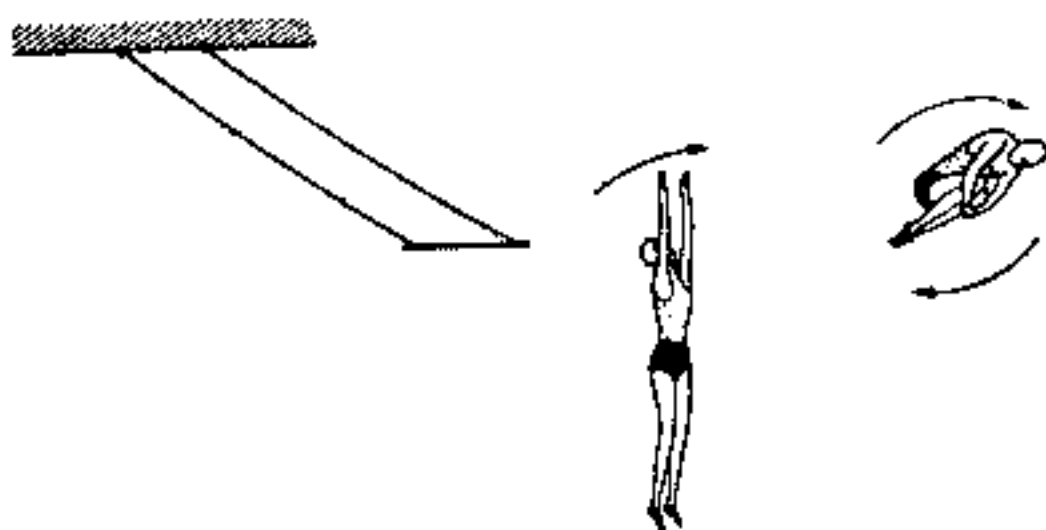

شکل ۹-۱۷ تغییر برداری ممان سینتیک است که در زمان Δt بوسیله Γ بوجود آمده است. Γ و ΔL در یک جهت هستند.

زمان Δt گشتاور مؤثر بر محور تغییر ممان سینتیکی برابر ΔL بوجود می‌آورد که برابر است با $\Gamma \Delta t$. امتداد و جهت این ضربه زاویه‌ای با امتداد جهت L یکی است. وقتی ΔL را بطریق برداری با L جمع کنیم یا $L + \Delta L$ که هم جهت با L است بدست می‌آید. عبارت دیگر اندازه ممان سینتیک افزایش یافته ولی جهت آن ثابت مانده است. افزایش ممان سینتیک باین شکل فقط بدین معنی است که سرعت دوران جسم افزایش یافته و جسم تندتر می‌چرخد.

در نظر اول چنین بنظر می‌آید که بحث مفصل فوق چیزی جز حل مسئله حرکت دورانی یک جسم بدور محور (آنهم از طریق مشکل) نیست. در حالیکه درک مفهوم برداری ممان سینتیک، اساس حل مسئله ژيروسکوپ است که در قسمت بعد بیان خواهد شد.

هر گاه گشتاور مؤثر بر محور برابر صفر باشد بنابر فرمول ۹-۲۹، ΔL نیز صفر است و اندازه و جهت و امتداد بردار ممان سینتیک ثابت می‌ماند. (شبه اصل اول نیوتون در حرکت انتقالی) این بیان را اصل بقاء ممان سینتیک می‌نامند و این اصل نیز، در ردیف اصل بقاء اندازه حرکت خطی و اصل بقاء انرژی، یکی از اصول اساسی مکانیک است. رقاسها، اکروبات های سیرک و سکیت بازان همگی از این اصل، در حرکات خود استفاده

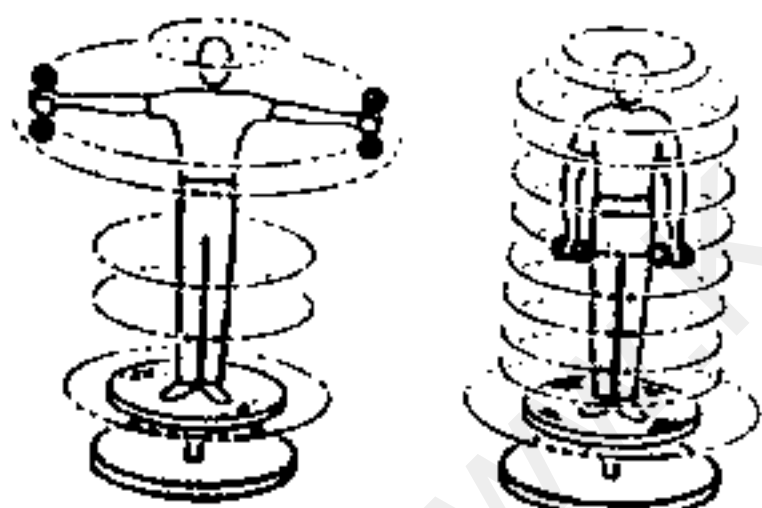

شکل ۱۸-۹ بقاء ممان سینتیک

می‌کنند. فرض کنیم اگر و باتی مطابق شکل ۹-۱۸ پس از آنکه خود را آزادانه در فضا رها کرد، در جهت نشان داده شده با سرعت زاویه کمی دوران داشته باشد. وقتی اودست و پای خود را جمع می‌کند I ممان دینرسی او نسبت به محور چرخش کم

شده با در نظر گرفتن اینکه $I\omega$ ثابت است سرعت زاویه‌ای یعنی سرعت دوران او زیادتر می‌شود.

مثال - فرض کنید شخصی در حالیکه بازوان خود را باز نگهداشته و دو وزنه ۱۰ پوندی در دست دارد، بر روی صفحه دواری ایستاده و در هر دو ثانیه یک دور بدور خود می‌چرخد (شکل ۹-۱۹). هر گاه این شخص چنانکه در شکل نشان داده شده دست‌های خود را بیندازد؛ سرعت زاویه‌ای چرخش او را در حالت دوم بدست آورید. ممان دینرسی

شکل ۱۹-۹ بقاء ممان سینتیک در دوران حول محور ثابت

شخص ثابت و برابر 4 slugft^2 است فاصله مرکز ثقل هر وزنه را از محور دوران برابر 2 ft فرض کنید. پس از افتادن دست‌ها این فاصله 6 in میشود.

هر گاه از اصطکاک هوا و محور چرخش و اصطکاک‌های درونی شخص صرف نظر شود میتوان گفت گشتاور خارجی وجود نداشته و ممان سینتیک شخص ثابت مانده است یعنی:

$$I = I_{\text{شخص}} + I_{\text{وزنه‌ها}}$$

$$I = 4 + 2 \left(\frac{10}{32} \right) \left(\frac{1}{2} \right)^2 = 4.16 \text{ slugft}^2$$

$$I_0 = 4 + 2 \left(\frac{10}{32} \right) (3)^2 = 9.63 \text{ slugft}^2$$

$$\omega_0 = \pi \text{ rad/sec}$$

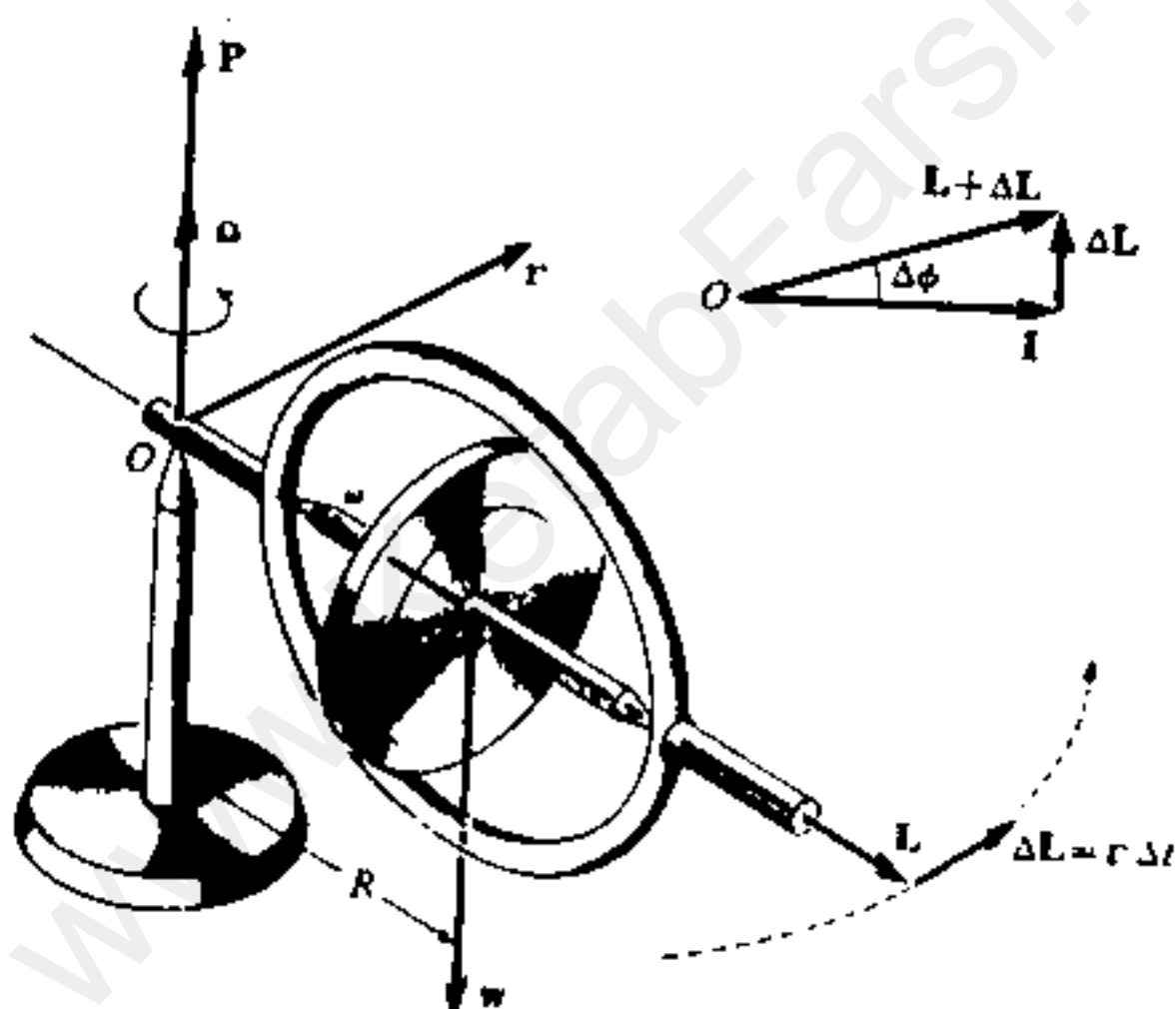

$$\omega = \omega_0 \frac{I_0}{I} = 2/3 \pi \text{ rad/sec}$$

یعنی سرعت زاویه‌ای بیش از دو برابر شده است.

۹-۱۱، دوران حول محور متحرك، فرفره و ژيروسکوپ.

در شکل ۹-۲۰۰ اسبابی نشان داده شده که بهتر است فرفره نامیده شود. زیرا در این دستگاه، مرکز ثقل بر نقطه O منطبق نیست. معذالك آنرا بغلط ژيروسکوپ مینامند. هر گاه فرفره را بدور محور تقارن خود بچرخش درآورده محور آنرا در جهتی که در شکل نشان داده شده با سرعت زاویه‌ای مناسب بحرکت درآوریم، دستگاه حول نقطه اتکاء O حرکت دورانی دیگری پیدا خواهد کرد که ما آنرا حرکت انتقالی محور مینامیم، ولی محور حرکت وضعی فرفره (حرکت فرفره بدور محور تقارن) در سطح افقی باقی خواهد ماند.

شکل ۹-۲۰۰ بردار ΔL تغییر ممان سینتیک در زمان Δt است که در اثر گشتاور Γ نیروی و ذره w حاصل شده است بردارهای ΔL و Γ در یک امتداد دایک جهت هستند (بشکل ۹-۱۷ مقایسه کنید).

هر گاه محور فرفره در فضا ثابت بود ممان سینتیک آن برابر حاصل ضرب ممان دینرسی آن نسبت به محور، در سرعت زاویه‌ای آن حول محور بوده و بردار ممان سینتیک در امتداد محور قرار داشت چون محور حرکت وضعی، خود در حال دوران است ممان سینتیک بر محور منطبق نخواهد ماند هر گاه سرعت زاویه‌ای حرکت انتقالی محور از سرعت

زاویه‌ای حرکت وضعی جسم به مراتب کمتر باشد تغییر ممان سینتیک در اثر حرکت انتقالی محور بسیار کم و قابل اغماض است. ممان سینتیک L نسبت به نقطه O را میتوان مطابق شکل در امتداد محور رسم نمود و وقتی محور فر فره می‌چرخد بردار ممان سینتیک که منطبق بر آن است نیز با آن می‌چرخد.

نیروی P نسبت به O گشتاوری ندارد. بنا براین گشتاور خارجی مؤثر بر جسم منحصر به گشتاور نیروی وزن است که اندازه آن برابر است با :

$$\Gamma = wR$$

جهت L چنانکه در شکل نشان داده شده، بر محور عمود است. در زمان Δt (با بحثی که روی شکل ۹-۱۷ شد مقایسه کنید) این گشتاور، تغییر ممان سینتیک را ΔL بوجود می‌آورد که در امتداد Γ است و از رابطه زیر بدست می‌آید :

$$\Delta V = \Gamma \Delta t$$

پس از زمان Δt ممان سینتیک برابر جمع برداری $L + \Delta L$ است و چون ΔL بر L عمود است اندازه بردار ممان سینتیک جدید برابر اندازه ممان سینتیک قبلی است ولی امتداد آنها بایکدیگر متفاوت است. انتهای بردار ممان سینتیک در جهتی که در شکل نشان داده شده می‌چرخد و با گذشت زمان، این دوران ادامه می‌یابد. اما چون محور فر فره و بردار ممان سینتیک برهم منطبق هستند، پس با گردش بردار مذکور، محور فر فره نیز باید بچرخد و بدین ترتیب حرکت انتقالی محور بوجود می‌آید. (حرکت انتقالی در اینجا ترجمه **Precessional motion** است نه **Translation** توجه داشته باشید که در نجوم میگویند زمین دو نوع حرکت دارد. وضعی یعنی حرکت بدور خود و انتقالی یعنی دوران بدور خورشید. پس در این مبحث منظور ما از حرکت انتقالی جابجا شدن در امتداد خط مستقیم نیست. مترجم .)

زاویه $\Delta \Phi$ که بردار L در زمان Δt طی می‌کند (به مثلی که پهلویش شکل ۹-۲۰ رسم شده توجه کنید) برابر است با :

$$\Delta \Phi = \frac{\Delta L}{L}$$

وسرعت زاویه‌ای حرکت انتقالی محور عبارت است از :

$$\Omega = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \Phi}{\Delta t} = \frac{1}{L} \frac{dL}{dt}$$

اما چون داریم :

$$\frac{dL}{dt} = L$$

پس خواهیم داشت :

$$\Omega = \frac{\Gamma}{L} \quad \text{و} \quad \Gamma = \Omega L \quad (30-9)$$

یعنی سرعت زاویه‌ای حرکت انتقالی محور با ممان سینتیک نسبت عکس دارد. هرچه ممان سینتیک بیشتر شود این سرعت زاویه‌ای، کمتر خواهد شد بردار سرعت زاویه‌ای Ω بر طبق قانون دست راست رو بیابا امتداد دارد. می‌توان فرمول ۸-۳۰ را بصورت تساوی برداری زیر نوشت :

$$\Gamma = \Omega \times L$$

تا وقتی که می‌توان با تقریب، ممان سینتیک را برابر $I\omega$ نوشت : رابطه زیر صادق است :

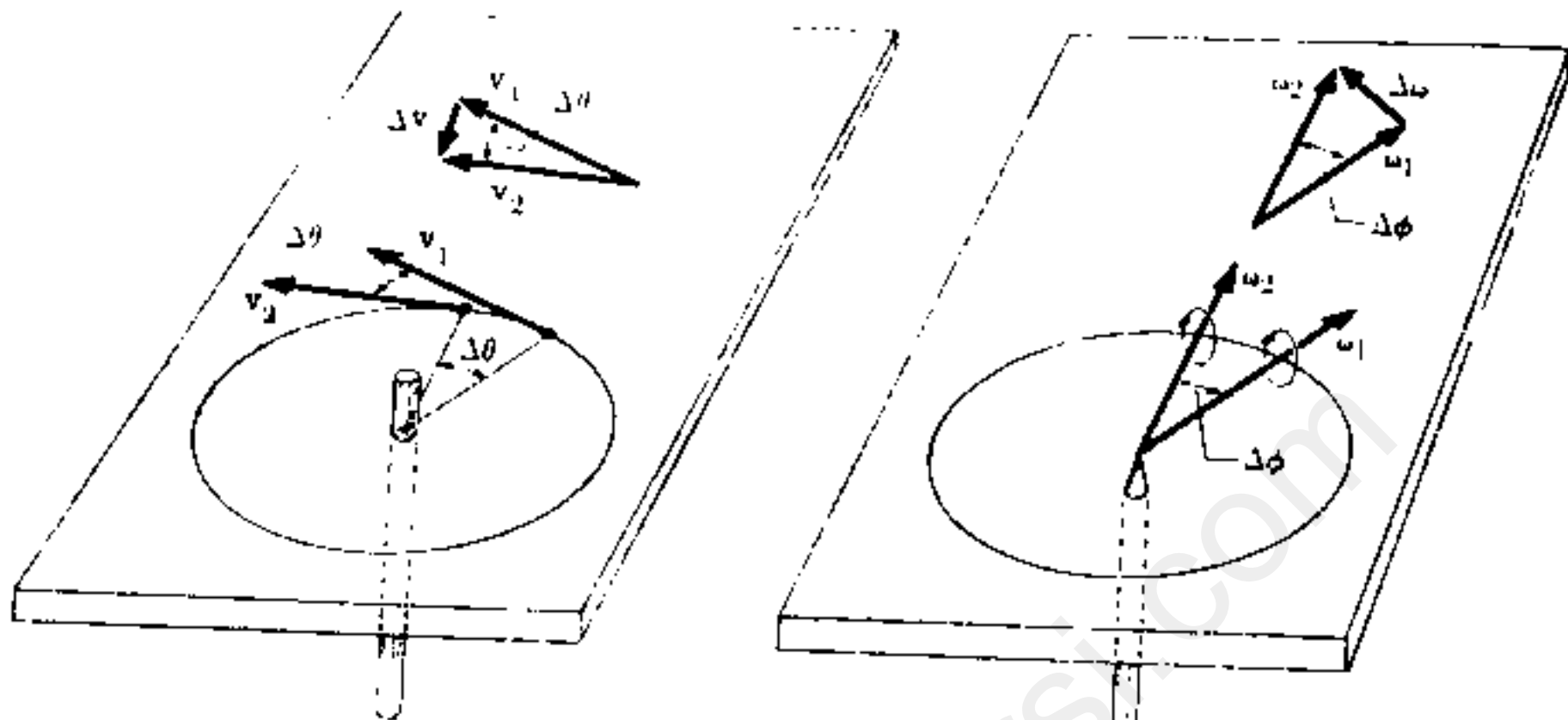
$$\Gamma = I\omega\Omega \quad (31-9)$$

چنانکه از شکل ۹-۲۰ پیداست بردار L در جهتی که Γ قرار دارد می‌چرخد و همیشه چنین است. گویند بردار L با Γ مسایقه گذاشته است. ولی هیچگاه در مسئله فوق‌الذکر L به Γ نمیرسد زیرا با حرکت انتقالی محور Γ نیز تغییر جهت میدهد. در مواردی که L میتواند به Γ برسد حرکت انتقالی محور پس از انطباق دو بردار بر یکدیگر از بین خواهد رفت.

Benfield در سال ۱۹۵۸ تشابهی بین حرکت دورانی ساده و حرکت فر فرقه پیدا کرد. این تشابه در شکل ۹-۲۱ نشان داده شده است. در سمت چپ، دیاگرام و فرمولهای حرکت دورانی و در سمت راست حرکت انتقالی محور و فرمولهای مربوطه نشان داده شده است.

چرا فر فرقه شکل ۹-۲۰ نمی‌افتد؟ علت این است که نیروی قائم و روییالای $\mathbf{p}$ مساوی و مختلف‌الجهت با وزن جسم است. پس بر آیند نیروها در امتداد قائم صفر و شتاب در امتداد قائم صفر است. میتوان گفت اندازه حرکت جسم در امتداد قائم ثابت میماند زیرا نیروی بر آن

اثر نمی‌کند. اما $\mathbf{P}$ و $\mathbf{w}$ یک زوج نیرو و تشکیل می‌دهند که اندازه آن $\Gamma = \mathbf{w}R$ و مخالف صفر است و ممان سینتیک جسم را تغییر می‌دهد.

حرکت دورانی مشابه نقطه مادی

$$v_1 = v_2 = v$$

$$v_2 = v_1 + \Delta v$$

$$\Delta v \approx v \Delta \theta$$

$$\lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta v}{\Delta t} = v \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \theta}{\Delta t}$$

$$a = r\omega \left(= \frac{v^2}{R} = R\omega^2 \right)$$

$$F = ma$$

$$F = mr\omega$$

حرکت انتقالی یک فرره

$$\omega_1 = \omega_2 = \omega$$

$$\omega_2 = \omega_1 + \Delta \omega$$

$$\Delta \omega \approx \omega \Delta \phi$$

$$\lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \omega}{\Delta t} = \omega \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \phi}{\Delta t}$$

$$\alpha = \omega \Omega$$

$$\Gamma = I\alpha$$

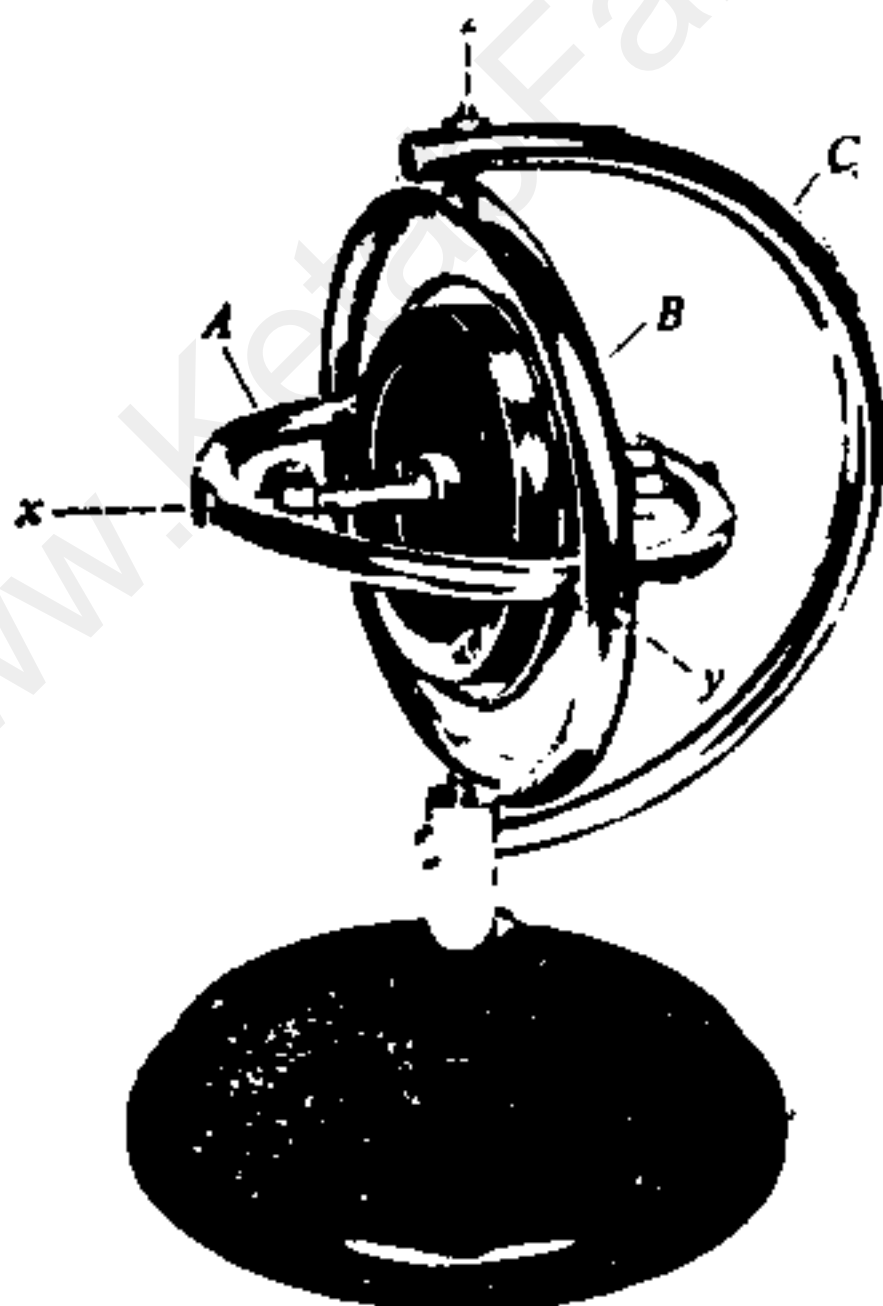
$$\Gamma = I\omega \Omega$$

شکل ۹-۲۱ تشابه بین حرکت دورانی و حرکت انتقالی محور یک فرره

هرگاه فرره چرخشی نداشته، ممان سینتیک اولیه‌ای نیز وجود نداشت تا اثر گشتاور وزن آنرا تغییر دهد. با گذشت زمان Δt ممان سینتیکی در جهت Γ در جسم بوجود می‌آید. یعنی فرره بروی پهلو بزمین می‌افتاد. (حول محور منطبق بر Γ که از O عبور کند می‌چرخید و بزمین می‌افتاد) اما وقتی فرره می‌چرخد ΔL که در سطح افقی است و بر L عمود است با آن جمع برداری شده بردار جدیدی بهمان اندازه و در همان سطح افقی بوجود می‌آورد و این چنانکه قبلاً گفته شد باعث پیدایش حرکت انتقالی محور خواهد شد.

برای اینکه نشان دهیم چرا $\mathbf{p}$ مساوی $\mathbf{w}$ است باید دید چگونه حرکت انتقالی محور شکل ۹-۲۰ بوجود می‌آید. فرض کنیم طرف دیگر قابی را که فرره درون آن

میچرخد با انگشت خود نگاه داشته باشیم. در این صورت انگشت و تکیه گاه O هر يك نیمی از وزن یعنی $\frac{W}{2}$ را تحمل میکنند. هر گاه دفعتاً انگشت خود را عقب برده قاب را آزاد گذاریم در لحظه اول برآیند نیروهای قائم وارد بر جسم صفر نیست زیرا فقط يك تکیه گاه رو بیالا نیروی $\frac{W}{2}$ بر آن وارد میکند. بنابراین مرکز ثقل فرقره در امتداد قائم و در پائین دارای شتاب خواهد شد در همین لحظه، حرکت انتقالی محور (هر چند سرعت زاویه ای اولیه آن کمتر از سرعت زاویه ای حد آنست) شروع میشود و در نتیجه شروع حرکت رو پائین، فرقره نیروی بیشتری به نقطه اتکاء O وارد میکند و نیروی p که عکس العمل این نیروست نیز زیاد شده و حتی بمقدار زیادتر از w میرسد. پس از آن مرکز ثقل جسم شروع بیالا آمدن میکند و این وضع تکرار میشود یعنی جسم مرتباً بالا و پائین میرود این حرکت را رقص محوری یا Nutation مینامند.

شکل ۹-۲۳ زیروسکوپ

برای اینکه فرقره فقط حرکت انتقالی محور داشته باشد لازم است از اول آن را با سرعت زاویه ای معین دارای حرکت انتقالی محور کنیم بطوریکه از همان اول در O نیروی

مساوی وزن بر تکیه گاه وارد آید و در امتداد قائم تعادل برقرار باشد .
 در شکل ۹-۲۲ يك ژيروسکوپ نشان داده شده است. بجز حالتیکه دو حلقه یا بیشتر
 در يك سطح قرار گیرند. میتوان قاب خارجی را در هر جهتی چرخانید بدون اینکه گشتاوری
 بر چرخ ژيروسکوپ وارد شود (مگر گشتاورهای اصطکاک که بسیار ناچیز هستند.) هر گاه
 قاب خارجی ثابت بماند امتداد محور ژيروسکوپ هر چه باشد مرکز ثقل آن ثابت میماند.

مسائل

۹-۱ يك موتور الکتریکی در دقیقه ۱۸۰۰ دور میزند بر محور این موتور سه چرخ
 با قطر ۵ و ۱۰ و ۱۵ سانتیمتر سوار است، سرعت خطی در محیط هر يك از این چرخها
 چند متر بر ثانیه است. هر يك از چرخهای مذکور با تسمه چرخ دیگری را بترتیب زیر: يك
 چرخ ۱۵ سانتیمتری يك چرخ ۵ سانتیمتری، چرخ ده سانتیمتری يك چرخ ده سانتیمتری
 و چرخ ۵ سانتیمتر يك چرخ ۱۵ سانتیمتری را بدوران در میآورد. سرعت زاویه‌ای
 چرخهای اخیر را بدست آورید.

۹-۲ در پنج ثانیه، دور چرخ طیار از ۱۰۰۰ دور در دقیقه به ۴۰۰ دور در دقیقه
 میرسد. شتاب زاویه‌ای و تعداد دوریکه چرخ در مدت این ۵ ثانیه زده است و نیز تعداد دوریکه
 چرخ میزند تا با همین شتاب زاویه‌ای، ساکن شود حساب کنید.

۹-۳ سه ثانیه وقت لازم است تا چرخ ۲۳۴ رادیان بچرخد و سرعت زاویه‌ای چرخ
 در انتهای این سه ثانیه برابر 10.8 rad/sec میشود. شتاب زاویه‌ای آنرا (که ثابت فرض
 میشود) بدست آورید.

۹-۴ چرخي که شتاب زاویه‌ای آن 2 rad/sec^2 است در مدت پنج ثانیه ۱۰۰ رادیان
 نمیچرخد. قبل از شروع پنج ثانیه، چه مدت چرخ در حرکت بوده است؟

۹-۵ (a) فرق شتاب مماسی و شعاعی را بیان کنید. (b) چرخي با سرعت زاویه‌ای ثابت
 میچرخد. نقطه‌ای از محیط این چرخ را در نظر بگیرید. آیا شتاب مماسی دارد؟ شتاب
 شعاعی دارد؟ (c) چرخ با شتاب زاویه‌ای ثابت میچرخد آیا نقطه‌ای واقع بر محیط آن شتاب
 مماسی دارد؟ این نقطه شتاب شعاعی دارد؟ آیا مقدار این شتابها ثابت است؟

۹-۶ چرخي بقطر 75 cm با سرعت زاویه‌ای اولیه دو دور بر ثانیه و شتاب سه دور